

† Guiseppe Siboni

Han lyttede med sydlig Ild og Lyst
Til Tonerne, som følt' og fyldig' bæved';
Han kjendte Sangens Verden i vort Bryst,
Dens rige Skatte han for Lyset hæved'!
Den danske Bøg han fik som Pinien kjær,
Saa hjemligt blev det om ham her i Norden,
Men Kunsten, Kunsten elsked' han især –
Nu er det varme Hjerte koldt som Jorden.
Han bøied Hoved', Alt blev Harmoni,
I Sjælens Palmeland han turde træde;
Den stille Sorgens Uge er forbi,
Hør Paaskefestens Klokker ringe Glæde.